

עֲזָרֵי מַעַם הַשָּׁמַיִם עוֹשֵׂה שְׁמַיִם וָאָרֶץ

סֵפֶר הַזֵּהָר

שִׁחְבֵּר הַתֵּנָא הָאֱלֹקִי רַבָּן שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאִי זִיע"א

וּבּוֹ: "סֵפֶר הַזֵּהָר", "זֵהָר חֻדְשׁ", "תְּקוּנֵי הַזֵּהָר"

מְנַקֵּד

פְּרָשְׁת מוֹשְׁפָטִים

מִבְּאֵר בְּלִשׁוֹן הַקֶּזֶזׁשׁ עִם פְּרוֹשׁ קַל וְנֶחְמָד לְמַעַן יְרוּץ הַלּוֹמֵד בּוֹ

מחולק ל- תתק"ס (960) קונטרסים

ל"ב כרכים של לי חלקים

כרך י"א - חלק כ"א

קונטרס 321

מופץ ללא מטרת רווח כלל - לקירוב הגאולה ברחמים

בְּסִפְרָא דְא יִפְקוּן בֵּיה מִן גְּלִיתָא בְּרַחֲמֵי

יחד שבטי ישראל לסיום כל ספר הזוהר בדקות ספורות

"קודשא בריך הוא אורייתא וישראל חד הוא"

יוצא לאור על ידי "מפעל הזהר העולמי"

אָדָר א' תשע"א לפ"ק - בעיה"ק בית שמש תובב"א

עֲלָאָה דְּמַעְטָר בְּרִישֵׁיהּ מֵאַבָּא, וּמְמוּחָא דְּאַתְנָהִיר
מֵאַבָּא. לְבִתָּר נִפְקִין גִּימִין עַל גִּימִין, מְנַהִירוּ דְּמַתְעַטָּר
בְּרִישֵׁיהּ מֵאַיְמָא, וּמִשְׂאָר מוּחֵי. וּבְלָהּוּ אַחִידוֹן,
וּמִסְתַּבְּכִי בְּאַיְנוֹן שְׁעָרֵי דְּאַחִידוֹן מֵאַבָּא, בְּגִין דְּאַיְנוֹן
מַתְעַרְבִין דָּא בְּדָא, וּמִסְתַּבְּכִין דָּא בְּדָא.

וּבְלָהּוּ מוּחֵי אַחִידוֹן בְּגוּלְגוּלְתָא, בְּמוּחָא עֲלָאָה. וּבְלָהּוּ
מִשִּׁיבָן אַתְמִשְׁבָּן מַתְלַת חֲלָלֵי דְּמוּחָא, אַחִידוֹן
בְּמוּחֵי מַתְעַרְבִין דָּא בְּדָא, בְּדַכְיָא בְּמִסְאַבָּא. בְּכָל אֵינוֹן
טַעֲמִין וְרִזִין, סְתִימִין וּמַתְגְּלִיין. וּבְגִין כִּד בְּלָהּוּ מוּחֵי
רְמִיזֵי (כד נמצא בס"י) בְּאַנְכֵי י"י אֱלֹהֵיךָ וְכוּ', כְּמָה דְּנַהֲרִין
בְּעֵטְרָא דְּרִישָׁא, וְעֵאלִין בְּחֲלָלֵי דְּגוּלְגוּלְתָא.

ספר מאורות הזהר

ה) הרבה עקרונות נפקדו וחולים נתרפאו בזכות נדרים ונדבות שהתנדבו עבור ציון רשב"י
במירון

א. ב"ח א"ר [ל"ג לעמרן] פאים מכל הסביבות ומדליקים אבוקות גדולות, מלבד
מה שמדליקין עליה נר תמיד כו', שהרבה עקרונות נפקדו וחולים נתרפאו בנדר ובנדבה
שהתנדבו למקום ההוא. (אגרת רבינו עובדיה מברטנורא זלה"ה לאחיו בשנת רמ"ט, נדפסה בספר
דרכי ציון)

ב. נדרשתי מאחד מאנשי שלומנו יחיה בענן נשגב, היות ששמע מפי אנשי ארץ
הקדש ת"ו, שקבלה בידם סגולה לחשוכי פנים רחמנא ליצלן, לנדב ח"י ראטל משקה
ביומא דהלולא על ציון התנא האלקי רשב"י ז"ע ועל כל ישראל, לכן בחרתי בו

הַקְדָּמָה לְזוּהַר תַּתְק"ס חֲלָקִים - מִבְּצַע "יַחַד כָּל יִשְׂרָאֵל"

יִשְׂרָאֵל ה'קְדוּשִׁים וְהַטְהוּרִים ה'מָה בְּלוּלִים כָּל שָׁשִׁים רְבּוּא נְשָׁמוֹת בְּתוֹךְ סֵפֶר הַזוּהַר, בְּדַבְּרָתָב רַבִּינוּ הַקְדוֹשׁ הַרְמַח"ל זִי"ע בְּאַגְרוֹתָיו. וְלִכֵּן כָּל אֶחָד יִטְמִין עַצְמוֹ בְּסֵפֶר הַזוּהַר הַק' בְּמִיחָד בְּדוֹרְנוּ דָרָא בְּתַרְאָה וְדוֹר אַחֲרוֹן. וְיִזְהַר (זַהַר חֲלָק ג') דָּף קנ"ג: בְּרַעֲיָא מְהִימְנָא כְּתַב דְּהוּא "תִּיבַת נַח" שְׁמַצִּיל מִפְּנֵי הַמְּבּוּל הַנּוֹרָא. וְלִזְוָה תַקְנֵן הַרְמַח"ל זִי"ע דִּיקְבְּצוּ אֶת כָּל יִשְׂרָאֵל לְלַמּוֹד זוּהַר זוּהַר יִתְבַטְּלוּ כָּל הַגְּזֵרוֹת - וְיִצְמַחוּ הַיְשׁוּעוֹת בְּצִמְיַחַת קַרְן דְּדוֹד בְּמַהֲרָה. (וְעַיֵן בְּסֵפֶר זְכוּתָא דְרַשְׁבִּי).

כְּתַב בְּשֵׁדֵי חֲמוֹד (מַעֲרַכַת מ' סוּף בְּלָל קצ"ח) וז"ל: מִצְוָה שְׁעוֹשִׁים אוֹתָהּ הַרְבֵּה בְּנֵי אָדָם בְּשִׁתְפוּת, כָּל אֶחָד נוֹטֵל שְׂכָר כְּאִילוּ עֲשָׂאָה כּוֹלָה לְבָדוּ, וּמִטַּעַם זֶה נוֹהֲגִים כָּל בֵּית יִשְׂרָאֵל לַעֲשׂוֹת חִבּוּרַת ש"ס וּמְחַלְקִים הַש"ס בֵּין כְּמָה בְּנֵי אָדָם, שְׁכָל אֶחָד לֹקַח מִסְכַּת אַחַת, וְעוֹשִׂים סִיּוּם פַּעַם אַחַת בְּשָׁנָה, וְכֵן חִבּוּרוֹת שְׁחַלְקוּ בִּינֵיהֶם לְלַמּוֹד סֵדֶר מִשְׁנִיּוֹת, וְשׁוֹרַת הַדִּין נוֹתֵנַת שִׁטּוֹל כָּל אֶחָד וְאֶחָד שְׂכָר כְּאִילוּ לַמּוֹד הַש"ס כּוֹלוּ, עַב"ל. - שְׁמַחַת סִיּוּם סֵפֶר הַזֶּה: הַרְבֵּי רַבִּי בְרוּךְ נֶכַד הַבַּעַל שֵׁם טוֹב זִיע"א, נִהַג בְּכָל שָׁנָה וְשָׁנָה בַּיּוֹם ל"ג בְּעַמּוֹר לַעֲשׂוֹת סִיּוּם סִפְרֵי הַזֶּהר הַקְדוֹשׁ, וְאַחַר הַסִּיּוּם לִקַּח הַסֵּפֶר הַזֶּהר בְּיַדִּי קָדְשׁוֹ וְרָקַד כְּמָה שְׁעוֹת, וְאַחֲרֵי רְקוּדֵי דְקָדְשָׁה מִשְׁמַחַת הַיּוֹם וּמִשְׁמַחַת הַתּוֹרָה נִשְׁקַבְּ בְּפִי קָדְשׁוֹ אֶת סֵפֶר הַזֶּהר וְאָמַר בְּזֶה הַלְשׁוֹן, "אֵיךְ קָעַן דִּיךְ, אֲוֹן דּוּ קַעֲנִסְט מִיךְ" וּפִירוּשׁ: אֲנִי מִפְּכִיר אוֹתְךָ, וְאַתָּה מִפְּכִיר אוֹתִי. (טַעְמֵי הַמְּנַהֲגִים).

קְרִיאַת גְּדוּלֵי יְרוּשָׁלַיִם בְּשֵׁנַת תַּרפ"א: מַעֲלַת לַמּוֹד הַזֶּהר הַקְדוֹשׁ אֲשֶׁר הוּא מְבַטֵּל כָּל מִינֵי פְרַעְנִיּוֹת וְגִזְרוֹת קְשׁוֹת וְרַעוֹת וּמוֹתָנָא וְחִרְבָּא וּבְזָה מַעֲלָמָא... לְשַׁקֵּד עַל לַמּוֹד הַזֶּהר לְגַמֵּר בְּאַרְץ וּבְחוּצָה לְאַרְץ אֶלֶף סִיּוּמִים... וּבְרוּר כִּי גַם אֲנִשֵׁי חוּץ לְאַרְץ יַעֲלֶה הַלַּמּוֹד שְׁלָהֶם עִם אֲנִשֵׁי עִיר הַקְדוֹשׁ בְּמִסְלַת בֵּית קָדְשׁ הַקְדוֹשִׁים בְּסוּד כָּל יִשְׂרָאֵל עַרְבִים זֶה בְּזֶה, וְנִכְנַס לְשָׁנָה חֲדָשָׁה שְׁנַת גְּאֻלָּה וְיִשׁוּעָה בְּרַחֲמִים עַל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְעַל כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ... סִיּוּם זַהַר לְעֵלוּי מִזֵּל עִם יִשְׂרָאֵל וּלְבַטֵּל כָּל הַצָּרִים אוֹתָם עֲלִיּוֹנִים וְתַחַתּוֹנִים, וְיִפְרַע עֲצַת אוֹיְבֵינוּ וְיִקְלַקֵּל מַחֲשָׁבוֹתָם וְלֹא תַעֲשִׂינָה יְדֵיהֶם תּוֹשִׁיָה, וְיִשְׂרָאֵל יִשְׁכֵן לְבִטָּח וְנִרְאָה בְּנַחֲמַת צִיּוֹן, וּבְמַהֲרָה יִתְקַיֵּים וְיִקְרָאתָם דְּרוּר בְּאַרְץ אֲבִיךָ.

הַלּוּמְדִים בְּחִבּוּרָה - כָּל אֶחָד כְּמָה דְקוֹת וּמִשְׁתַּתְּפִים וּמִתְאַחֲדִים בְּרִצּוֹנָם, עוֹלָה לָהֶם לְכוֹלָם שְׁלַמְדוּ כָּל הַזוּהַר, וְכַף נוֹכַל בְּשִׁבַע דְקוֹת לַעֲשׂוֹת סִיּוּמֵי זוּהַר לְאַלְפִים, וְיִתְקַיֵּים בְּנוּ דְבְרֵי הַנְּבִיאִי יִשְׁעִיָה (פֶּרֶק ס' כ"ב) "הַקְטֵן יְהִיָה לְאַלְף" שְׁאִפִּילוּ בְּדוֹרְנוּ הַנְּמוּךְ - יוֹכַל לְהַחֲשֵׁב לְשֵׁר הָאֶלֶף, שְׁסִים כָּל הַזוּהַר, וּבְפִלָּא יוֹעֵץ (עַרְף רַבִּים) כְּתַב: וְכְמָה מַעֲלוֹת טוֹבוֹת לְתוֹרָה דְרַבִּים וְתַפְלָה דְרַבִּים וְכָל מִצְוָה הַנְּעִשִׂית בְּרַבִּים, הִנֵּה כִּי בֵן רַאוּי לְכָל אָדָם לְהַתְחַבֵּר עִם יְרֵאֵי ה' וְחוֹשְׁבֵי שְׁמוֹ וְלִקְיִים מְאָמֶר דְּדוֹד הַמְּלָךְ ע"ה (תְּהִלִּים קי"ט ס"ג) "חֲבֵר אֲנִי לְכָל אֲשֶׁר יִרְאוּךָ". עַב"ל.

עַל סִיּוּם "כָּל סֵפֶר הַזֶּהר" בְּגִירְסָא מְצִינוּ מְנַהֵג יִשְׂרָאֵל לַעֲשׂוֹת אֲזוֹ סַעֲדַת מִצְוָה וּלְפַטֵּר בְּכוּרִים מִתַּעֲנִית בְּעַרְב פֶּסַח. (סֵפֶר דְרָף אר"ץ מְנַהֵגֵי יְהוּדֵי אֲרָם צוּבָה חֲלָק א' עַמּוּד כ"ז). (וְעַיֵן בְּשׁוֹת פְּרַחֵי כְּהוּנָה חֲלָק אר"ח ס' י"ג)... וּמִמִּילָא כָּל שְׁכָן בְּלַמּוֹד הַזוּהַר

עלינו לשמוח בסיום למודו, שזכות לימוד הזוהר הוא הדבר היחיד להוציאנו מעבדות לחרות כנזכר בזוהר הקדוש, ועוד שהזוהר מלא על גדותיו ממשניות, ובכלל מסכתות נחשב, וזה הוא בכלל סעודת מצוה, עת"ד.

ובספר תולדות קול יהודה (אות ל"ג) איתא עובדא: דפעם אחת ביומי דאב קודם הצום עשה סעודת סיום ואכלו בשר, ושאלו אותו על מה עשה סיום, והשיב כי סים את הספר הקדוש עשרה מאמרות להרמ"ע מפאנו ז"ל, וכן במנהגיו (שם אות קכ"ט), פעם אחת במוצאי תשעה באב אכל בשר, ואמר שיש לו סיום על ספר פרי עץ חיים (להאר"י הקדוש), ע"כ. ובספר סוד ה' מבאר: ועל פי דברי הפסא מלך והבן איש חי ועודו – מעלת הלמוד בזוה"ק, שהלמוד ממש נתהפך לאיש חדש וטהור, ומתמלא שמחה בכל רגע בלומדו, ובוודאי בסיים כל חלק, כמו ספר התיקונים, זהר על התורה, וזוהר חדש, עלינו לשמוח ולעשות סעודה גדולה על כל חלקי הזוהר ובוודאי על האדרא הקדושה שבלמוד האדרא הקדושה זוכה שהרשב"י בכבודו ובעצמו בא מעטר כמלך ויושב ומקשיב בקולו בשלומד האדרא.

כתב המקבל הקדוש רבי אברהם אזולאי זי"ע א זקנו של החיד"א בשם המקבל הרב אברהם גלאנטי זי"ע, בספרו "אור החמה" על ה"אדרא דמשפנא" (שבפרשת משפטים דף קכ"ג ע"ב), וזה לשון קדשו: אפילו עוד היום אחר שנפטר רשב"י מבינינו, כל זמן שאנו עוסקים בדברי האדרא, "אתער" בא רבי שמעון מעטר כמלך בעטרותיו בראש, ויושב בגון, עכ"ל. האם יש שמחה גדולה מזו, על פן ראוי לעשות סעודת מצוה. ובוודאי כאשר יבקש ויתפלל בזכות הרשב"י תתקבל תפלתו ותעשה בקשתו, ומבאר בכתבי האר"י (שער הפסוקים, שיר השירים): "היושבת בגנים חברים מקשיבים לקולך השמיעני": ראשי תבות ח' בירים מ' קשיבים ל' קולך ה' שמיעני, הוא חמלה, כמו שדרשו בזוהר בפרשת שמות (דף י"ב ע"ב), על פסוק והנה נער בוכה ותחמל עליו וגו', והבן זה, עכ"ל. ובזוהר שם בארו שהשכינה חומלת כאשר חוזרים בתשובה, שקודם קטרגה מדת הדין על בטול תורה, וכאשר חוזרים בתשובה ומתקנים, מיד חומלת השכינה הקדושה, ונשמעת התפילה ועל דרך דברי האר"י כאשר משתף עצמו עם הציבור בלמודו, אז מעורר את השכינה הקדושה לחמל עליו ולשמע תפלתו ולעשות בקשתו לטובה. ובאור החיים הקדוש כתב דגואל הראשון הוא גואל האחרון כמו שאמרו בזוה"ק מ'ה ש'היה היא – ראשי תבות משה – שיהיה, שהוא הגואל האחרון. (אפשר לרמוז דהרשב"י נשמת משה ובזכותו נגאל), ואין משה רבינו ע"ה מוסר התורה רוצה לגאול עם של בטלנים, עת"ד האור החיים הקדוש זי"ע א. ובזוה"ק קראו למי שלא לומד סודות התורה ולכלל הפחות למוד בקריאה זוה"ק, עם הארץ, ובגללו מתעבב הגאולה רח"ל. על פן פלנו צריכים להתחזק ולהתאחד בלמוד הקדוש הזה. וברוך ה' שזכינו בדרךנו להתחבר כלל ישראל עם "מפעל הזוהר העולמי" העובד ללא לאות ללא מטרות רוח, ולוקח על שכמו משא ועול החובות למען הקים השכינה הקדושה ולשמח לאבינו שבשמים – על פן אחי! כל אחד יכלל בלמוד הנשגב הזה למען פדות השכינה הקדושה ולמען פדות נפשנו ופדות עמו ישראל בקרוב בימינו ברחמים, אכ"ר.

תפלה קדם למוד האוהר הקדוש

רבון העולמים ואדוני האדונים, אב הרחמים והסליחות. מודים אנחנו לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, בקדשה ובהשתחויה, שקרבתנו לתורתך ולעבודתך עבודת הקדש, ונתת לנו חלק בסודות תורתך הקדושה. מה אנו, מה חיינו, אשר עשית עמנו חסד גדול כזה. על כן אנחנו מפילים תחנונינו לפניך, שתמחול, ותסלח, לכל חטאתינו ועוונותינו, ואל יהיו עוונותינו מכדילים בינינו לביניך. ובכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שתכוננו לבבינו ליראתך ואהבתך, ותקשיב אזניך לדברינו אלה, ותפתח לבבינו הערל בסודות תורתך, ויהיה למודנו זה נחת רוח לפני כסא כבודך פריח ניחוח. ותאציל עלינו אור מקור נשמתנו בכל פחינתנו, ושיתנוצצו ניצוצות עבדיך הקדושים אשר על ידם גלית דבריך אלה בעולם. וזכותם, וזכות אבותם, וזכות תורתם, ותמימותם, וקדשם, יעמוד לנו לבל נפשל בדברים אלו. ובזכותם תאיר עינינו במה שאנו לומדים. כמאמר נעים זמירות ישראל "גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך". יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי. כי יי יתן חכמה מפיו דעת ותרונה: (קבלה מהאר"ל)

לשים יחוד קודשא בריה הוא ושכינתיה, בדחילו ורחימו, ורחימו ודחילו, ליחדא שם יוד בן יי בוא ו"ן בן יי ביהודא שלים, על ידי ההוא טמיר ונעלם בשם כל ישראל לאקמא שכינתא מעפרא, ולעלוי שכינת עויגו אם הבנים שמחה. הריני מקשר עצמי בלימוד הקדוש הזה בנשמת כל התנאים והצדיקים הפתובים בזוהר הקדוש ובראשם התנא האלוני רבי שמעון בר יוחאי ורבי אלעזר בנו. ועל ידי זה תתקיים תפלת דוד המלך עליו השלום (תהלים סא, ד-ה) פי הית מחסה לי מגדל עז מפני אויב. אגורה באהלה עולמים אחסה בסתר כנפיה סלה. ואזפה שבלמודינו זה יהיו שפתותיהם דובבות בקבר, למען שמו באהבה לעשות נחת רוח ליוצרנו ולעשות רצון בוראנו. ובהדין ספרא ספר האוהר, יפקון ישראל מן גלותא ברחמי, יראה אל עבדיך פעלה והדרה על בניהם. ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו, ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו (תהלים צ, טז-יז). (סוד ה')

[תפלה לרפואות וישועות]

הריני מקבל עלי מצות עשה של ואהבת לרעה פמוה, והריני אוהב כל אחד מבני ישראל כנפשי ומאדי, והריני מזמין את פי ללמוד בספר הזוהר הקדוש לזכות ... כב"פ (וכאן יפרט בקשות) [לרפואות...] [ישועת ...] [לבנים ...] השם ישלח דברו יחזקהו וירפאהו ברפואת הנפש ורפואת הגוף ברמ"ח אבריו ושם"ה גידיו בתוך שאר חולי ישראל ויאריר ימיו ושנותיו בנעימים] [ויזשיעהו בדבר ישועה ורחמים ...] אמן סלה.

כָּל אֵינֹן קוֹצִין אוֹכְמִין, חֲפִיִּין וְתִלְיִין לְסִטְרָא דְאֹדְנִין.
וְהָא אוֹקִימָנָא, דְבָגִין בְּךָ כְּתִיב, (מלכים ב יט) הִטָּה
יְיִ אֲזַנְדָּ וְשָׁמַע. מִכָּאן אוֹקִימָנָא, מָאן דְבָעֵי דִירְכִין
מְלָכָא אֹדְנִיָּה לְקַבְּלֵיהּ, יִסְלָסַל בְּרִישֵׁיהּ דְמְלָכָא, וְיִפְנֶה
שְׁעָרֵי מַעַל אֹדְנֵי, וְיִשְׁמַע לֵיהּ מְלָכָא בְּכֹל מַה דְבָעֵי.

בְּפִלְגוּתָא דְשְׁעָרֵי, מִתְאַחְדָּא חַד אֹרְחָא, בְּאֹרְחָא
דְעֵתִיק יוֹמִין, וּמִתְפָּרְשֵׁן מִנִּיהּ כָּל אֹרְחוֹי
דְבִקוּדֵי אֹרִייתָא, (וּאִתְמַנְו עֲלֵיהוּ) כָּל מְאָרִיהוֹן דִּיבְבָא
וְיִלְלָא תִלְיִין בְּכֹל קוֹצָא וְקוֹצָא, וְאֵינֹן מְפָרְשֵׁין רִשְׁתָּא
לְחַיִּיבָא, דְלֹא יִדְעִין אֵינֹן אֲרַחוּן. הָדָא הוּא דְכְּתִיב,
(משלי ד) דֶּרֶךְ רָשָׁעִים כְּאֶפְלָה. וְכֹל אֵלִין תִּלְיִין בְּקוֹצִין

ספר מאורות הזהר

לְעִשׂוֹתוֹ שְׁלִיחַ מִצְוָה לְהִזְכִּיר לְטוֹבָה אֶת הַזִּוּג מֵאִיר בֵּין חֲזָה לְאַה עִם זִוּגְתוֹ שָׂרָה בַּת
שִׁינְדֵל, שִׁיפְקֵד הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ אוֹתָם בְּזִרְעָה שֶׁל קְנִימָא בְּמַהֲרָה, בְּלֵי שׁוּם מְכֻשׁוּל וְנִנְקָ,
וְיִנְדָב עֲבוּרָם ח"י רֵאטֵל מְשָׁקָה כְּנֶהוּג. וְכֹאשֵׁר יַעֲזֹר הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ וְיִפְקֹדֵם בִּישׁוּעָה
בְּמַהֲרָה, מוֹכִינִים הֵמָּה לְשֵׁלֶם גְּדֻבַת לְבָבָם בְּשִׁמְחָה. (אגרת כ"ק אדמו"ר רבי בן ציון
הַלְבָּרְשֵׁטְסָאם מְבֹאבּוּב זְצוּק"ל, י"ט לְעַמֵּר תַּע"ב)

ג. גַּם יְרוּעָה, שְׁהֲרַבָּה חֲשׂוּכֵי בְּנִים (לֹא-עֲלִינוּ) גְּדָרוּ גְּדָר שְׁפִהוּלַד לְהֵם בֵּין יְקָרָאוּ
אֶת הַבֵּן הַנוּלָד בְּשֵׁם שְׁמַעוֹן, עַל שֵׁם רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי, אוֹ שְׁנָדְרוּ שְׁיַעֲשׂוּ אֶת
הַתְּגַלְחַת הָרֵאשׁוּנָה שֶׁל הַיָּלָד בְּמִירוֹן, וְנוֹשְׁעוּ בְּזִכּוֹת הַתְּנַא הַקְּדוּשׁ רִשְׁב"י.

אָנִי יי'. וּכְתִיב (שמות כט) וַיִּדְעוּ כִּי אָנִי יי'. בְּגִין דְּאִתְיַשְׁבֵּן מַלְיָן. בְּלִפְנָא. וּמִכְפָּאן וּלְהִלָּאָה, סְתִימִין מַלְיָן בְּגִוּוֹן. זַפְאָה חוּלְקָנָא בְּהַאי עֲלָמָא, וּבְעֲלָמָא דְאַתִּי, דְּהָא עַד כְּעַן בּוֹצִינָא קְדִישָׁא אֲתַעֲטָר, בְּמַלְיָן דְּבִגְוּוֹן.

הָא חֲזִי, אָנָּא חֲזִינָא לִיהּ בְּחֲלָמָא, וְשִׂאִילָנָא קָמִיהּ דְּרַבִּי שְׁמַעוֹן, הָא אוּלִּיפְנָא קָמִיהּ דְּמַר, י' דְּאִיהִי חֲכָמָה, וְהִכִּי הוּא וְדָאִי. ה' אָמַאי אִיהוּ בִּינְהּ. אָמַר לִי, תָּא חֲזִי, הָא כְּתִיב (בראשית ב) וַנְּהַר יוֹצֵא מֵעֵדֶן לְהַשְׁקוֹת אֶת הַגֵּן. מָאן הוּא נְהַר דִּיּוֹצֵא מֵעֵדֶן דָּא בִּינְהּ. וּבְגִין כֶּף הַהוּא נְהַר, י' סְתִימִין בְּגִינְהּ. וַיִּוֹד פְּשִׁיט נְהַרָא דָּא מִפְּל סְטְרוּי. וְדָא הִיא ה', בְּגִין כֶּף הוּא י"ה. לְבִתְר אַפִּיקַת בֵּין תַּחוּתָהּ דְּאִיהוּ ו', כְּגִוּוֹנָא דָּא ה'. לְבִתְר אוּלִּידַת וְאַפִּיקַת הָאִי בֵּין, וְשׁוּיָה לְקָמָה, וּבְגִין כֶּף י"ו, דְּהָא ו' לְקָמָה יְתִיב, לְיִנְקָא לִיהּ. וְעַל כֶּף תְּגִינָן בְּמַתְּנִיתָא דִּילָן, ה' ד' הוּת, מְדַאֲתַחְבַּר דְּכוּרָא עִמָּה אֲתַעֲבַרַת מִחַד בֵּין, וְאַקְרִי ה'. לְבִתְר אוּלִּידַת וְאַפִּיקַת ו' הַהוּא בֵּין, וְקָאִים לְקָמָה. וְעַל הָאִי כְּתִיב, וַנְּהַר יוֹצֵא מֵעֵדֶן, מְנִיָּה נְפִיק וְדָאִי, לְהַשְׁקוֹת אֶת הַגֵּן, לְיִנְקָא לִיהּ.

הוּינָא אַחִיד בִּידִיָּה, (נ"א ביה) וְנָשִׁיק בִּידוּי. אָנָּא בְּהַאי עֲדוּנָא אֲתַעֲרָנָא, בְּכִי וְחִינָא, וְהוּוּ תַלְתָּא יוֹמִין דְּלָא אָכִילָנָא מִיָּדִי. חַד מַחְדוּוֹתָא, וְחַד דְּלָא זְכִינָא לְמַחְמִי לִיהּ זְמַנָּא אַחְרָא. וְעַם כָּל דָּא, בִּיה אֲתַקְשָׁרָנָא תְּדִירָא. דְּהָא כַּד נְהִירָא לִי שְׁמַעְתָּתָא, חֲמִינָא דִּיוֹקְנִיָּה, דְּאֲתַעֲרָ קָמָאִי, זַכָּאִין אִינּוֹן צְדִיקָיָא, בְּעֲלָמָא דִּין, וּבְעֲלָמָא דְאַתִּי, עֲלִיָּיהוּ כְּתִיב, (תהלים קמ) אַךְ צְדִיקִים יוֹדוּ לְשִׁמְךָ וְיִשְׁבּוּ יִשְׂרָאֵל אֶת פְּנִיָּךְ. (ע"ב האדרא).

וּבְכַר אֲשֶׁר אָמַרְתִּי אֲלֵיכֶם תִּשְׁמְרוּ וְגו'. (שמות כג) מָאִי תִשְׁמְרוּ, תִּשְׁמְרוּ מִיבְעִי לִיהּ. אֲלֵא תִשְׁמְרוּ וְדָאִי, מָאִי אֲשֶׁר אָמַרְתִּי אֲלֵיכֶם, כְּלוֹמַר דְּאִגְזִימִית לְכוּן עַל מִימַר פּוּלְחָנִי. תִּשְׁמְרוּ, דְּלָא יִמְטִי עֲלֵיכוּן שׁוּם בִּישׁ. תִּשְׁמְרוּ מִהִיא שְׁמִירָה וְנִטְוֶרָא דִּילִי בְּלִבְד. וְשֵׁם אֱלֹהִים אַחֲרִים לֹא תִזְפִּירוּ, לֹא תִזְפִּירוּ כְּמָה דְּאוּקִימָנָא. דְּכַר אַחַר וְשֵׁם אֱלֹהִים אַחֲרִים לֹא תִזְפִּירוּ, כְּלוֹמַר, לֹא תִסְבְּבוּן, דְּתַפְלוּן בִּינִי עִמְמִיָּא בְּאַרְעָא אַחְרָא. וַיְקוּיִם כְּכֹו מַה דְּכְתִיב, (דברים כח) וְעַבַּדְתָּ שֵׁם אֱלֹהִים אַחֲרִים וְגו'.

וּבְכַר אֲשֶׁר אָמַרְתִּי אֲלֵיכֶם תִּשְׁמְרוּ וְגו'. מַה זֶה תִּשְׁמְרוּ? תִּשְׁמְרוּ הִיא צְרִיף לְהִיּוֹת! אֲלֵא תִשְׁמְרוּ וְדָאִי. מַה זֶה אֲשֶׁר אָמַרְתִּי אֲלֵיכֶם? כְּלוֹמַר שְׁהַזְהִירְתִּיכֶם עַל מְאִמְר עֲבוּדְתִי. תִּשְׁמְרוּ, שְׁלֹא יִגִיעַ אֲלֵיכֶם שׁוּם רַע. תִּשְׁמְרוּ מֵאוּתָהּ שְׁמִירָה וְנִטְוֶרָה שְׁלִי בְּלִבְד. וְשֵׁם אֱלֹהִים אַחֲרִים לֹא תִזְפִּירוּ - לֹא תִזְפִּירוּ כְּמוֹ שְׁבַאֲרֵנוּ. דְּכַר אַחַר וְשֵׁם אֱלֹהִים לֹא תִזְפִּירוּ - כְּלוֹמַר לֹא תִסְבְּבוּ, שְׁתַּפְּלוּ בֵּין הַעַמִּים בְּאַרְץ אַחְרָת, וַיְקִיִם כְּכֹם מַה שְׁכַתוּב (דברים כח) וְעַבַּדְתָּ שֵׁם אֱלֹהִים אַחֲרִים וְגו'.

דָּבָר אַחַר וּבְכַל אֲשֶׁר אָמַרְתִּי אֵלֵיכֶם תִּשְׁמְרוּ. רַבִּי יְהוּדָה פֶּתַח, (תהלים פא) שְׁמַע עַמִּי וְאֶעֱיֵדָה בְּךָ וְגו', לֹא יִהְיֶה בְּךָ אֵל זָר וְגו'. אָנֹכִי יי' אֱלֹהֶיךָ הַמַּעֲלֶהךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם וְגו'. הַגִּי קִרְאֵן, אָמְרוֹן דָּוִד בְּרוּחַ קְדָשָׁא, וְאִית לְאִסְתַּפְּלָ בְּהוּ. שְׁמַע עַמִּי בְּכַמְהָ אֲתֵרִין אֲזַהְרָא אוֹרֵייתָא לְבַר נֶשׁ. בְּכַמְהָ אֲתֵרִין קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֲזַהִיר בִּיה בְּבַר נֶשׁ. וְכֹלָא לְתוֹעֲלֵתָא דְּבַר נֶשׁ. בְּגִין דִּינִטֵּר פְּקוּדֵי אוֹרֵייתָא, דְּכָל מָאן (דף קכ"ד ע"א) דִּינִטֵּר אֲרַחֲי דְאוֹרֵייתָא, וְאִשְׁתַּדַּל בְּה, כְּמָאן דְּאִשְׁתַּדַּל בְּשָׂמָא קְדִישָׁא.

דְּתַנְיִן, אוֹרֵייתָא כֹּלָא שְׂמָא דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. וּמָאן דְּמִשְׁתַּדַּל בְּה, כְּמָאן דְּמִשְׁתַּדַּל בְּשָׂמָא קְדִישָׁא. בְּגִין דְּאוֹרֵייתָא כֹּלָא, חַד שְׂמָא קְדִישָׁא הוּא. שְׂמָא עֲלָאָה, שְׂמָא דְכֻלִּיל כֹּל שְׂמָהֵן. וּמָאן דְּגָרַע אוֹת חַד מִינָה, בְּאִילוֹ עֵבִיד פְּגִימוֹתָא בְּשָׂמָא קְדִישָׁא. תְּאָנָא, וְשֵׁם אֱלֹהִים אַחֲרִים לֹא תִזְפִּירוּ, לֹא תוֹסִיף עַל אוֹרֵייתָא, וְלֹא תִגְרַע מִינָה. רַבִּי חֵיִיא אָמַר, וְשֵׁם אֱלֹהִים אַחֲרִים, דָּא מָאן דִּיתַעֲסֵק בְּסַפְרִין אַחֲרִינִין, דִּלָּא מִסְטָרָא דְאוֹרֵייתָא. לֹא יִשְׁמַע עַל פִּיךָ, דְּאָסוּר אֶפִּילוּ לְאִדְפְּרָא לוֹז, וְלִמְלִיף מִנְיָהוּ טַעְמָא, כֹּל שְׂכָן עַל אוֹרֵייתָא.

רַבִּי יְהוּדָה מִתְּנִי הֵכִי, מָאִי טַעְמָא כְּתִיב וְשֵׁם אֱלֹהִים אַחֲרִים, וְסַמִּיךְ לִיה אֶת חַג הַמִּצּוֹת תִּשְׁמֹר. אֶלָּא, מָאן דִּלָּא נָטִיר הַאי, כְּמָאן דִּלָּא נָטִיר מְהִימְנוּתָא דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. מָאִי טַעְמָא. מִשּׁוּם דְּבִיה אַחִידָא מְלָה. אָמַר רַבִּי יִצְחָק, וְכֵן בְּכָל שְׂאֵר זְמַנִּין וְחִגִּין, דְּהָא כְּלָהוּ אַחִידִין בְּשָׂמָא קְדִישָׁא עֲלָאָה. וְעַל דָּא תַנְיִן, מָאִי דְכְּתִיב שְׁלֹשׁ פְּעָמִים בְּשָׁנָה, מִשּׁוּם דְּבָהוּ תִלְיָא מְהִימְנוּתָא.

דָּבָר אַחַר וּבְכַל אֲשֶׁר אָמַרְתִּי אֵלֵיכֶם תִּשְׁמְרוּ - רַבִּי יְהוּדָה פֶּתַח, (תהלים פא) שְׁמַע עַמִּי וְאֶעֱיֵדָה בְּךָ וְגו', לֹא יִהְיֶה בְּךָ אֵל זָר וְגו'. אָנֹכִי ה' אֱלֹהֶיךָ הַמַּעֲלֶהךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם וְגו'. הַפְּסוּקִים הֵלְלוּ אִמְרָם דָּוִד בְּרוּחַ הַקְּדוֹשׁ, וְיֵשׁ לְהַתְּבַוֵּן בְּהֶם. שְׁמַע עַמִּי - בְּכַמְהָ מְקוּמוֹת הַזְּהִירָה הַתּוֹרָה אֶת הָאָדָם, בְּכַמְהָ מְקוּמוֹת מְזַהֵר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶת הָאָדָם, וְהַכֵּל לְתוֹעֲלַת הָאָדָם כְּדִי שִׁישְׁמַר אֶת מִצְוֹת הַתּוֹרָה. שְׂכָל מִי שִׁישְׁמַר אֶת מִצְוֹת הַתּוֹרָה וּמִשְׁתַּדַּל בְּה, כְּמִי שִׁמְשַׁתַּדַּל בְּשֵׁם הַקְּדוֹשׁ.

שְׁשִׁנְיָו, כֹּל הַתּוֹרָה הִיא שְׂמוֹ שֵׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וּמִי שִׁמְשַׁתַּדַּל בְּה כְּמִי שִׁמְשַׁתַּדַּל בְּשֵׁם הַקְּדוֹשׁ, מִשּׁוּם שְׂכָל הַתּוֹרָה הִיא שֵׁם קְדוֹשׁ אַחַד, שֵׁם עֲלִיוֹן, שֵׁם שְׂכוּלָל אֶת כֹּל הַשְּׂמוֹת, וּמִי שְׂגוֹרַע מִמֶּנָּה אוֹת אַחַת כְּאִלוֹ עֵשָׂה פָּנָם בְּשֵׁם הַקְּדוֹשׁ. שְׁנִינְו, וְשֵׁם אֱלֹהִים אַחֲרִים לֹא תִזְפִּירוּ - לֹא תוֹסִיף עַל הַתּוֹרָה וְלֹא תִגְרַע מִמֶּנָּה. רַבִּי חֵיִיא אָמַר, וְשֵׁם אֱלֹהִים אַחֲרִים - זֶה מִי שִׁמְתַעֲסֵק בְּסַפְרִים אַחֲרִים שְׂאִינָם מִצַּד הַתּוֹרָה. לֹא יִשְׁמַע עַל פִּיךָ - שְׂאָסוּר אֶפִּילוּ לְהִזְפִּירָם וְלִלְמַד מֵהֶם טַעַם, כֹּל שְׂכָן עַל הַתּוֹרָה.

רַבִּי יְהוּדָה שׁוֹנֵה כְּךָ, מַה הַטַּעַם כְּתוּב וְשֵׁם אֱלֹהִים אַחֲרִים, וְסוּמַךְ לוֹ אֶת חַג הַמִּצּוֹת תִּשְׁמֹר? אֶלָּא מִי שְׂמִי שְׂלֹא שׁוֹמֵר אֶת זֶה, כְּמִי שְׂלֹא שׁוֹמֵר אֶת אֲמֹנוֹת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא. מַה הַטַּעַם? מִשּׁוּם שְׂבוּ הַדְּבָר אַחוּזוּ. אָמַר רַבִּי יִצְחָק, וְכֵן בְּכָל שְׂאֵר חֻמִּים וְהַזְּמַנִּים, שְׂהַרִי כֹלֵם אַחוּזִים בְּשֵׁם הַקְּדוֹשׁ הַעֲלִיוֹן. וְעַל זֶה שְׁנִינְו, מַה שְּׂכַתּוּב שְׁלֹשׁ פְּעָמִים בְּשָׁנָה, מִשּׁוּם שְׂבָהֶם תְּלוּיָה הָאֲמוּנָה.

יִרְאֶה כָּל זְכוּרָה, אָמַי כָּל זְכוּרָה. אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר כָּל זְכוּרָה מִמֶּשׁ, בְּגִין דְּנִטְלִין בְּרַבְתָּא, מִמְבוּעָא דְנַחְלָא. מִכַּאֲן תְּנִינָן, כָּל בַּר יִשְׂרָאֵל דְּאִתְחַזְּאָה קָמִי מְלִכָא קַדִּישָׁא, בְּגִין דְּנִטְלִין בְּרַבְתָּא, מִמְבוּעָא דְנַחְלָא. הֵדָא הוּא דְכָתִיב, (דברים טז) כְּכַרְכַּת יְיָ אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר נָתַן לָךְ. וְכָתוּב אֵל פְּנֵי הָאָדָם ה', כְּמוֹ שֶׁבְּאַרְנוֹ, שְׁמִשְׁם מְרִיקִים בְּרֻכּוֹת וְנוֹטְלִים בְּרָכָה. אֲשֶׁרִי חִלַּקְם שֶׁל יִשְׂרָאֵל מִכָּל שְׂאָר הָעַמִּים.

יִרְאֶה כָּל זְכוּרָה, אָמַי כָּל זְכוּרָה. אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר כָּל זְכוּרָה מִמֶּשׁ. בְּגִין דְּנִטְלִין בְּרַבְתָּא, מִמְבוּעָא דְנַחְלָא. מִכַּאֲן תְּנִינָן, כָּל בַּר יִשְׂרָאֵל דְּאִתְחַזְּאָה קָמִי מְלִכָא קַדִּישָׁא, בְּגִין דְּנִטְלִין בְּרַבְתָּא, מִמְבוּעָא דְנַחְלָא. הֵדָא הוּא דְכָתִיב, (דברים טז) כְּכַרְכַּת יְיָ אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר נָתַן לָךְ. וְכָתִיב אֵל פְּנֵי הָאָדָם יי', כְּמוֹ דְּאוּקִימָנָא, דְּמִתְמָן מְרִיקָן בְּרַפְּאָן, וְנִטְלִין בְּרַבְתָּא. זַכָּאָה חוֹלְקִיהוּן דִּישְׂרָאֵל, מִכָּל שְׂאָר עַמִּין.

פַּעַם אַחַת עָלוּ יִשְׂרָאֵל לְחַג אֶת הַחֹג, וְהִתְעַרְבוּ עוֹבְדֵי עֲבוֹדַת פּוֹכְבִים וּמְזֻלוֹת עִמָּם, וְאוֹתָהּ שָׁנָה לֹא נִמְצְאָה בְּרָכָה בְּעוֹלָם. בָּאוּ וּשְׂאֵלוּ אֶת רַב הַמְּנוּנָא סָבָא. אָמַר לָהֶם, רְאִיתֶם בְּתַחֲלָה סִמְן לְזָהָ? אָמְרוּ לוֹ, רְאִינוּ סִמְן, שְׁכַשְׁבֵּנוּ מִשָּׁם כָּל הַדְּרָכִים הֵי סְתוּמִים מִמֶּנּוּ, וְעָנָן וְחִשְׁבָה נִמְצְאוּ, שְׁלֹא יָכֻלוּ לְלַכֵּת כָּל אוֹתָם שְׁעָלוּ לָשֵׁם. וְעוֹד, בְּשַׁעֲה שְׁנַכְסֵנוּ לְהִרְאוֹת, פְּנֵי הַשָּׁמַיִם נִחְשְׁכוּ וְרָגוּ. (תּוֹרַת רַבָּה) אָמַר לָהֶם, וְדָאִי אוּ שֵׁישׁ בְּכֶם אֲנָשִׁים לֹא נִמְוָלִים, אוּ עוֹבְדֵי עֲבוֹדַת פּוֹכְבִים וּמְזֻלוֹת עָלוּ עִמָּכֶם, שְׁהָרִי לֹא הִתְבָּרְכוּ בְּאוֹתָהּ שַׁעֲה, פֶּרֶט לְאוֹתָם יִשְׂרָאֵלִים שְׁנִמְוָלוּ, וּבְאוֹת הַקְּדוּשָׁה הַזֶּה מִסְתַּכֵּל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וּמְבָרַךְ אוֹתָם.

וּמְנָא חֵדָא, סְלִיקוּ יִשְׂרָאֵל לְמַחַג חֵגָא, וְאִתְעַרְבוּ עוֹבְדֵי עֲבוֹדַת פּוֹכְבִים וּמְזֻלוֹת בְּהַדְּיִיהוּ, וְהָהוּא שְׂתָא לָא אֲשַׁתְּכַח בְּרַבְתָּא בְּעֵלְמָא. אֶתוּ שְׂאִילוּ לְרַב הַמְּנוּנָא סָבָא, אָמַר לָהוּ, חֲמִיתוּן סִימְנָא בְּקַדְמִיתָא בְּהָאִי. אָמְרוּ לֵיהּ, סִימְנָא חֲמִינָן, דְּכַד תִּבְנָא מְהֵתָם, כָּל אֲרַחֲזִין אֲסִתִּימוּ מִמֵּיָא, וְעַנְנָא, וְחִשְׁוֹכָא אֲשַׁתְּכַח, דְּלֹא יִכְלִין לְמַהֵךְ כָּל אִינוּן דְּסְלִיקוּ לְתַמָּן. וְעוֹד, בְּשַׁעֲתָא דְּעֵא לְנָא לְאִתְחַזְּאָה אִפִּי שְׂמִיָא אֲתַחֲשִׁכוּ וְאִתְרַגְּזוּ. (אֲתַרְגִּישׁ בְּחִמָּא) אָמַר לָהוּ, וְדָאִי אוּ אִית בִּינֵינִיכוּ בְּנֵי נֶשָׂא דְלָא אִתְגַּזְּרוּ, אוּ עוֹבְדֵי עֲבוֹדַת פּוֹכְבִים וּמְזֻלוֹת סְלִיקוּ בְּהַדְּיִיכוּ. דְּהָא לֹא אִתְבְּרַכְּאָן בְּהֵיא שַׁעֲתָא, בַּר מְאִינוּן יִשְׂרָאֵל דְּאִתְגַּזְּרוּ. וּבְהָאִי אֶת קַדִּישָׁא מִסְתַּכֵּל קַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וּבְרִיךְ לִוְן.

לְשֵׁתָא אַחֲרָא סְלִיקוּ, וְסְלִיקוּ אִינוּן עוֹבְדֵי עֲבוֹדַת פּוֹכְבִים וּמְזֻלוֹת, דְּאִתְעַרְבוּ בְּהַדְּיִיהוּ, כִּד הוּוּ אַכְלִין קַרְבְּנֵיָא, וְהוּוּ חֵדָאֵן. וְחָמוּ לְאִינוּן עוֹבְדֵי עֲבוֹדַת פּוֹכְבִים וּמְזֻלוֹת, דְּטַפְסָאָן בְּקוּטְרֵייהוּ לְקוּטְרָא דְּכוּתְלָא. אֲשַׁגְּחוּ בְּהוּ דְּכֻלָּא מְבָרְכִין, וְאִינוּן לֹא בְּרִיכוּ.

אֲתוּ וְאָמְרוּ מִלָּה לְבֵי דִינָא, אֶתוּ וּשְׂאִילוּ לִוְן, אָמְרוּ, הָאִי דְּאַכְלַתוּן,

חולקא דלכוון, מאן קורבנא הוה. לא הוה בידיהו. בדיקו ואשפחו דאינון עובדי עבודת כוכבים ומזלות, וקטלו לון. אמרו, בריך רחמנא דשיזב לעמיה, דודאי לית ברכתא שריא, אלא בישראל, זרעא קדישא, בני מהימנותא, בני קשוט. והיא שתא אשתכח ברכתא בעלמא, בשלימו. פתחו ואמרו, (תהלים קמ) אף צדיקים יודו לשמך וגו'.

רבי חייא אמר, בזכות ישראל גזירין, אתפנעו שנאיהון תחותיהון, וירתי אחסנתהון. תא חזי מה כתיב, (שמות לד) יראה כל זכורך. וכתוב בתריה, פי אוריז גוים מפניך והרחבתי את גבלך. דקודשא בריך הוא עקר דיורין מאתריהו, ואתיב דיורין, לאתריהו. ובגיני כן יראה כל זכורך את פני האדון יי. רבי יהודה אמר, האדון. כמה דכתיב, (ישעיה י) הנה האדון יי צבאות מסעף פארה וגו', ויצא חוטר וגו', וכלא חד, מעקר דיורין ואתיב דיורין. רבי יצחק אמר, אית אדון, ואית אדון, וכלא בחד תליא.

רבי יהודה אמר, אדני: אלף דלית נון יוד, קדשא בריך הוא אקרי, (דף קכ"ד ע"ב) וההוא דאקרי, כמה דאיהו כתיב. ומאן הוא. רבי יוסי אומר, (יחזקאל א) מראת אלהים. מראת כתיב. ומהו מראת. שלימו דכלא, יו"ד ה"א וא"ו ה"א. (נ"א מראת איהו א' בו) מראת למאי אי אלף דלית נון יוד, האי אקרי ככתבו, והאי לא אקרי ככתבו, ובגיני כן אקרי בהאי, ועל כן מראת אלהים כתיב.

רבי יהודה אמר, לזמנין, עלאין אקרון בשמא דתתאין. ולזמנא, תתאין אקרון בשמא דעלאין. האדון יי, בשמא עלאה אדני הוא.

ולפעמים תחתונים נקראים בשם העליונים. האדון ה' - בשם עליון הוא אדני, והרי בארנו הדברים.

באו ושאלו אותם. אמרו, זה שאכלתם, החלק שלכם איזה קרבן הנה? לא הנה בידם. בדיקו ומצאו שהם עובדי עבודת כוכבים ומזלות והרגו אותם. אמרו, ברוך הרוחמן שהציל את עמו, שודאי אין ברכה שרייה אלא רק בישראל, הורע הקדוש, בני האמונה, בני האמת. ואותה השנה נמצאה ברכה בעולם בשלמות. פתחו ואמרו, (תהלים קמ) אף צדיקים יודו לשמך וגו'.

רבי חייא אמר, בזכות ישראל מהולים, נכנעים שונאיהם תחתיהם ויורשים נחלתם. בא יראה מה פתוב, יראה כל זכורך. וכתוב אחריו, פי אוריז גוים מפניך והרחבתי את גבלך. שהקדוש ברוך הוא עוקר דירים ממקומם ומושיב דירים למקומם, ומשום כן, (שמות לד) יראה כל זכורך את פני האדון ה'. רבי יהודה אמר, האדון, כמו שכתוב (ישעיה י) הנה האדון ה' צבאות מסעף פארה וגו', ויצא חטר וגו'. והכל אחד, מעקר דירים ומושיב דירים. רבי יצחק אמר, יש אדון ויש אדון, והכל באחד תליי.

רבי יהודה אמר, אדני - אלף דלית נון יוד, הקדוש ברוך הוא נקרא, ואותו שנקרא כמו שהוא פתוב, ומיהו? רבי יוסי אומר, מראת אלהים. מראת כתיב. ומהו מראת? שלמות הכל - יו"ד ה"א וא"ו ה"א. (מראת הוא א' בו) מראת למה הוא אלף דלית נון יוד? זה נקרא ככתבו, וזה לא נקרא ככתבו, ומשום כן בזה נקרא, ועל כן מראת אלהים כתיב.

רבי יהודה אמר, לפעמים עליונים שנקראו בשם תחתונים, עליונים נקראים בשם העליונים. האדון ה' - בשם עליון הוא אדני, והרי בארנו הדברים.

והא אוקימנא מלי. ובגוונין סגי אין אתפרשן
מלי, וכלא חד. בריך רחמנא בריך שמייה
לעלם ולעלמי עלמין.

הנה אנכי שולח מלאך לפניך וגו'. (שמות כג) רבי
יצחק פתח, (שיר השירים א) ישקני מנשיקות
פיהו וגו' אמרה פנסת ישראל, ישקני
מנשיקות פיהו. מאי טעמא ישקני, יאהבני
מיבעי ליה, אמאי ישקני. אלא הכי תנינן,
מאי נשיקות אדבקותא דרוחא ברוחא. דבגיני
כך נשיקה בפה, דהא פומא אפקותא ומקורא
דרוחא הוא, ועל דא נשיקין בפומא,
בפחביבותא, ודבקין רוחא ברוחא, דלא
מתפרשן דא מן דא.

ועל דא מאן דנפיק נשמתיה בנשיקה, מתדבק
ברוחא אחרא. ברוחא דלא מתפרש
מניה. והיינו אקרי נשיקה. ועל דא אמרה
פנסת ישראל, ישקני מנשיקות פיהו,
לאדבקא רוחא ברוחא, דלא יתפריש דא מן
דא.

כי טובים דודיך מיון, מאי בעי הקא יין, והא
כתיב (ישעיה כח) וגם אלה ביין שגו וגו',
וכתיב (ויקרא י) יין ושכר אל תשת אתה ובניך,
מאי טעמא הקא יין. רבי חייא אמר, מיינה
דאורייתא. רבי חזקיה אמר, דא דכתיב, (תהלים
קד) ויין ישמח לבב אנוש, ועל דא כתיב, פי
טובים דודיך מיון, לחדוותא דלפא. מיון,
דחדי לי יתיר מפלא.

רבי יהודה אמר, פתיב, (בראשית כט) וישק יעקב
לרחל וישא את קולו ויבך, אמאי קא
בכה. אלא באתדבקותא דרוחא בה, לא יכול
לפא למסבל, ובכה. ואי תימא, הא פתיב,
(בראשית לג) וישקהו ויבכו. תנינן, אמאי נקוד
וישקהו, אלא דלא אתדבק ביה רוחא כלל, ועל דא פתיב, (משלי כז) ונעפרות

ובגוונים רבים נתפרשו הדברים,
והכל אחד. ברוך הרחמן וברוך
שמו לעולם ולעולמי עולמים.
הנה אנכי שולח מלאך לפניך וגו'.
רבי יצחק פתח, (שיר א) ישקני
מנשיקות פיהו וגו'. אמרה פנסת
ישראל, ישקני מנשיקות פיהו.
מה הטעם ישקני? יאהבני היה
צריך להיות! למה ישקני? אלא
כך שנינו, מה נשיקות של דבקות
של רוח ברוח, שבגלל כך נשיקה
בפה, שהרי הפה הוא המוציא
והמקור של הרוח, ולכן נשיקות
בפה בפחביבות, ודבקים רוח
ברוח, שלא נפרדים זה מזה.

ודבן מי שמוציא נשמתו
בנשיקה, נדבק ברוח אחרת,
ברוח שלא נפרדת ממנו. והיינו
נקרא נשיקה. ועל זה אמרה פנסת
ישראל ישקני מנשיקות פיהו,
להדביק רוח ברוח, שלא יפרד זה
מזה.

כי טובים דודיך מיון. מה עושה
פאן יין? והרי כתוב (ישעיה כח) וגם
אלה ביין שגו וגו', וכתוב (ויקרא י)
יין ושכר אל תשת אתה ובניך.
מה הטעם פאן יין? רבי חייא
אמר, מיינה של תורה. רבי חזקיה
אמר, זה שכתוב (תהלים קד) יין
ישמח לבב אנוש. ועל זה כתוב
פי טובים דודיך מיון, לחדוות הלב.
מיון - שמשמחני יותר מהכל.

רבי יהודה אמר, כתוב (בראשית כט)
וישק יעקב לרחל וישא את קולו
ויבך. למה בכה? אלא בדבקות
הרוח בה לא יכל הלב לסבל,
ויבכה. ואם תאמר, הרי כתוב
וישקהו ויבכו? שנינו, למה נקוד
על וישקהו? אלא שלא נדבקה
בו רוח כלל, ועל זה כתוב
ונעפרות נשיקות שונא. מה זה
(משלי כז) ונעפרות נשיקות שונא?

ונעפרות
(משלי כז) ונעפרות

ונעפרות (משלי כז) ונעפרות

נְשִׁיקוֹת שׁוֹנָא. מָאי וְנִעְתְּרוֹת נְשִׁיקוֹת שׁוֹנָא. אֵלָא מָאן דְּנִשְׁקֵי בְּחִבְיּוּתָא, מִתְדַבֵּק רִוּחִיהּ בְּרוּחִיהּ, בְּדַבֵּיקוּתָא דְחִבְיּוּתָא וּמָאן דְּלֹא נִשְׁקֵי בְּחִבְיּוּתָא, לֹאוּ בְּדַבֵּיקוּתָא הוּא, אֵלָא וְנִעְתְּרוֹת. מָאי נִעְתְּרוֹת. גְּסוּתָא, דְּלֹא דְבִיק רִוּחִיהּ בְּהוּא נְשִׁיקָה. וְלֹא אִתְדַבֵּק בֵּיהּ כָּלִל. וּבְגִינֵי כֵךְ כְּתִיב, יִשְׁקֵנִי מִנְשִׁיקוֹת פִּיהוּ, דְּהוּא דְבִיקוּתָא רִוּחָא בְּרוּחָא.

אֵלָא מִי שְׁנוּשֵׁק בְּחִבְיּוּת, מְדַבֵּיק רִוּחוֹ בְּרוּחוֹ בְּדַבֵּיקוֹת הַחִבְיּוּת, וּמִי שְׁלֹא נִשְׁקֵי בְּחִבְיּוּת, זֶה לֹא בְּדַבֵּיקוֹת, אֵלָא וְנִעְתְּרוֹת. מַה זֶה נִעְתְּרוֹת? גְּסוּת, שְׁלֹא דְבִיקָה רִוּחוֹ בְּאוֹתָהּ נְשִׁיקָה וְלֹא נְדַבֵּק בּוֹ כָּלִל. וּמִשּׁוּם כִּף כְּתוּב, יִשְׁקֵהוּ מִנְשִׁיקוֹת פִּיהוּ, שְׁהִיא דְבִיקוֹת רִוּחַ בְּרוּחַ.

תָּנַא, כָּל זְמָנָא דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֲזִיל בִּישְׂרָאֵל, בְּכִיכּוּל אִתְדַבֵּק רִוּחָא בְּרוּחָא, וְעַל דָּא כְּתִיב, (דְּבִרִים ד) וְאַתֶּם הַדְּבִיקִים בֵּינִי, בְּכָל אֵינּוֹן גְּוֵוּנֵי דְבִיקוּתָא, וְלֹא מִתְפָּרְשָׁא דָּא מִן דָּא. בְּשַׁעֲתָא דְאַתְמַר הִנֵּה אֲנִכִי שְׁלַח מְלֶאךָ לְפָנֶיךָ, יַדַּע מִשָּׁה דְפִרִישׁוּתָא הוּא. אָמַר (שְׁמוֹת לג) אִם אֵין פְּנִיךָ הוֹלְכִים אֵל תַּעֲלֵנוּ מִזְּהָ.

שְׁנִינּוּ, כָּל זְמַן שְׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הוֹלֵךְ עִם יִשְׂרָאֵל, כְּכִיכּוּל נְדַבֵּקת רִוּחַ בְּרוּחַ, וְעַל זֶה כְּתוּב (דְּבִרִים ד) וְאַתֶּם הַדְּבִיקִים בֵּיהּ, בְּכָל אוֹתָם גְּוֵוֵי הַדְּבִיקוֹת, וְלֹא נְפָרְדִים זֶה מִזֶּה. בְּשַׁעֲה שְׁנֵאמַר הִנֵּה אֲנִכִי שְׁלַח מְלֶאךָ לְפָנֶיךָ, יַדַּע מִשָּׁה שְׁוֹ פְּרִישָׁה. אָמַר, (שְׁמוֹת לג) אִם אֵין פְּנִיךָ הוֹלְכִים אֵל תַּעֲלֵנוּ מִזְּהָ.

רְבִי אַבָּא אָמַר, מַה כְּתִיב לְעִילָא מִן דָּא, (שְׁמוֹת לד) רְאֵשִׁית בְּכוּרֵי אֲדָמְתָךְ תְּבִיא בֵּית יְיָ אֱלֹהֶיךָ לֹא תְבַשֵּׁל גְּדֵי בַחֲלָב אִמּוֹ. מָאי קָא מִיִּירֵי. אֵלָא דְלֹא לְעַרְבָא מְלָה תַתָּאָה בְּעֶלְאָה, דְּלֹא יִנְקָא סְטָרָא דְלִבְר, מִסְטָרָא פְּנִימָאָה. מַה בֵּין הָאֵי לְהָאֵי. דָּא דְלִבְר, מִסְטָרָא דְמִסְאָבָא. וְדָא דְלִגּוּ, בְּסְטָרָא קְדִישָׁא. מָאן אִמּוֹ. דָּא כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל, דְּאַתְקָרֵי אִם. בַּחֲלָב אִמּוֹ, דְּלֹא יִנְקָא מֵהָאֵי סְטָרָא, מָאן דְּלֹא אֲעֻטְרִיךָ. וְהֵכָא כְּתִיב, הִנֵּה אֲנִכִי שְׁלַח מְלֶאךָ לְפָנֶיךָ. אָמַר מִשָּׁה, הָא קְבִילְנָא בְּטַחֲוֹנָא מִינְךָ, דְּלֹא תַתְּפָרֵשׁ מִינֵן, וְדָאֵי אִם אֵין פְּנִיךָ הוֹלְכִים אֵל תַּעֲלֵנוּ מִזְּהָ. וּבְמָה יוֹדַע אֵיפּוֹא וְגו'.

רְבִי אַבָּא אָמַר, מַה כְּתוּב לְמַעְלָה מִזְּהָ? (שֵׁם לד) רְאֵשִׁית בְּכוּרֵי אֲדָמְתָךְ תְּבִיא בֵּית ה' אֱלֹהֶיךָ לֹא תְבַשֵּׁל גְּדֵי בַחֲלָב אִמּוֹ. מַה זֶה אוֹמַר? אֵלָא שְׁלֹא לְעַרְב דְּבָר תַּחְתּוֹן בְּעֶלְיוֹן, שְׁלֹא יִנְק הַצַּד הַחִיצוֹן מִהַצַּד הַפְּנִימִי. מַה בֵּין זֶה לְזֶה? זֶה שְׁבַחוּץ מַצַּד הַטְּמֵאָה, וְזֶה שְׁלִפְנַיִם בְּצַד הַקְּדוּשָׁה. מִי הִיא אִמּוֹ? זוֹ כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל שְׁנִקְרָאת אִם. בַּחֲלָב אִמּוֹ - שְׁלֹא יִנְק מַצַּד זֶה מִי שְׁלֹא צָרִיךְ. וְכַאן כְּתוּב, הִנֵּה אֲנִכִי שְׁלַח מְלֶאךָ לְפָנֶיךָ. אָמַר מִשָּׁה, הָרִי קְבִלְתִּי בְּטַחֲוֹן מִמֶּךָ שְׁלֹא תִפְרַד מִעִמָּנוּ, וְדָאֵי אִם אֵין פְּנִיךָ הוֹלְכִים אֵל תַּעֲלֵנוּ מִזְּהָ. וּבְמָה יוֹדַע אֵפּוֹא וְגו'.

אָמַר רְבִי אֶלְעָזָר, דְּבָר זֶה לֹא אָמַר הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אֵלָא בְּאַהֲבַת יִשְׂרָאֵל וְלֹהֲתַפִּיס עִמָּם. לְמַלְךְ שְׁהִיה רּוֹצֵה לְלַכֵּת עִם בְּנוֹ, וְלֹא רָצָה לְעֹזֵב אוֹתוֹ. כֹּא בְנוֹ וּפְסִיד לְבַקֵּשׁ מִהַמְּלָךְ שִׁילְךָ עִמּוֹ. הַקְּדוּשִׁים הַמְּלָךְ וְאָמַר, הָרִי לְגִינּוּר פְּלוּנֵי יֵלְךָ עִמָּךְ לְשִׁמְרֶךָ בְּדַרְךָ. לֹאֲחַר

אָמַר רְבִי אֶלְעָזָר, מְלָה דָּא לֹא קָאֲמַר קְדִישָׁא בְּרִיךְ הוּא אֵלָא בְּרוּחִימוּתָא דִּישְׂרָאֵל, וְלֹאֲתַפִּיִסָּא בְּהַדְרִייהוּ. לְמַלְפָּא דְהוּה בְּעֵי לְמִיזַל עִם בְּרִייה. וְלֹא בְעֵי לְשַׁבְּקָא לִיהָ. אֲתָא בְרִייה, (דף קכ"ה ע"א) וּמִסְתַּפִּי לְמַבְעֵי לִיהָ לְמַלְפָּא

לאחר קריאת הזוהר (יאמר תפלה זו בכנינת הלב)

יהי רצון מלפניך ה' אלקי ואלקי אבתי שיתקיים בנו עתה מקרא שפתוב "ואשים דברי פסיה ובצל ידי פסיתיה לנטע שמים וליסד ארץ", להעלות לרומם ולתקן הריסות וחרבות השכינה הקדושה לקשוט ופאר פירא עלאה ולארמון שעל מכונו ישב להחזיר עטרה ליושנה וקיים בנו מהרה מקרא שפתוב "ויהי אור הלבנה פאור החמה ואור החמה יהיה שבעתים פאור שבעת הימים". וזכות הרשב"י הקדוש ובנו רבי אלעזר, וזותם בן עזיהו, יעמוד לנו לתקן העולם מיום שנברא עד סופו פראונו וברצון יראיו. ובזכות היותנו עסוקים בהקמה הזאת, על ידה תתקרב הגאולה, וישועתה מהרה תצמיח, לעלוי שכינת עוגנו במהרה במינו. ויקיים בנו מקרא שפתוב "ויאמר אלקים יהי אור", ויארר עלינו אור ה', ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד, אמן נצח סלה ועד. (נפח התפלה מתוך לשונו הקדוש של רבי חיים ויטאל זיע"א)

מודה אני לפניך השם אלוקי ואלקי אבותי שזכיתני ללמוד ולהגות בספר הקדוש הזה ויהרהר עליו, וזכות התנאים הקדושים שלמדנו תורתם יעמוד לנו ולזרענו ונזכה להבטחת הנביא (ישעיה נט, כ-כא) ובא לציון גואל ולשבי פשע ביעקב נאם ה'. ואני זאת בריתי אותם אמר יהוה רוחי אשר עליה ודברי אשר שמתו פסיה לא ימושו מפיה ומפי זרעה ומפי זרע זרעה אמר ה' מעתה ועד עולם. ויתקיים בנו הנבואה (ישעיה נא, טז) ואשים דברי פסיה ובצל ידי פסיתיה לנטע שמים וליסד ארץ ולאמר לציון עמי אתה. וברפת משה רבינו מהימנא תתגלה במהרה ה' בך נחננו ואין עמו אל נכר, יראו עינינו וישמח לבנו ותגל נפשנו בישועתך באמת באמר לציון מלך אלוקיך, ברוך ה' לעולם אמן ואמן. (סיד ה')

אלהינו ואלהי אבותינו מלך רחמן רחם עלינו טוב ומטיב הדרש לנו. שובה אלינו [עלינו] בהמון רחמיה בגלל אבות שעשו רצונה. בנה ביתך ככתחלה וכוונן מקדשה על מכונו. והראנו בבנינו ושמחנו בתקונו. והשב שכינתך לתוכו, והשב פהנים לעבודתם ולויים לדוכנם לשירים ולזמרים. והשב ישראל לנויהם. ומלאה הארץ דעה את ה' ליראה ולאבהב את שמה הגדול הגבור והנורא אמן בן יהי רצון. (סי"ת)

הקדיש לעלוי הנשמה: הקדיש הוא שבח גדול לבורא עולם על פן יש בזה עלוי נשמה גדול לנפטר במקדש בזה שגורם לצבור לענות אמן, שהוא עלוי נשמה גדול עד מאד ונחת רוח לנשמה. מלבד מה שמציל את הנפטר מדינה של גיהנם. מעלה אותו בדרגות נוספות בגן עדן (עיינו פה החיים שכתב לומר בכל ליל שבת קדיש אחר מאה שנה שעולה מעלה מעלה, ועי"ע פלא יוציא).

מעלת לימוד הזוהר לעלוי הנשמה: פתבו המקבלים: לימוד הקבלה והזוהר (תורת הרשב"י) יש בו תועלת לנשמה יותר משאר למידים. פי לכן נקרא זוהר שהוא מזהיר הנשמה... וביום שבת קודש ששעה אחת לימוד הזוה"ק שונה אלה שנה, ובשמחה מליון שנה עליו להשתדל יותר בלימוד הזוה"ק פי הוא מבחינת היום, קדוש הוא לאלהינו... ומה גדלה מעלת לימוד הזוהר הקדוש בגבהי מרומים ובמקדש ביום הקדוש יום השבת שאין ערה להשגתו, ובנדאי למודו בעד עלוי נשמת אביו או אמו ע"ה, אין קץ למעלתו ואין קץ לעלוי נשמת אביו או אמו ע"ה, ומעטרים לנשמה בעטרה ולבוש מיוחד בזכות למודו. וכן לתמי ותמותו ע"ה (ועי' קב הישר) והנה יאמרו אתו, כפול ומכפל שבעתים, בבחינת מכבודו במותו וכו', (ועי' פלא יוציא ערה כבוד אב ואם).

קדיש על ישראל נסח ספרדי (ע"מ)

יִתְגַּדֵּל וַיִּתְקַדֵּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. (אמ) בְּעֶלְמָא דִּי בְּרָא כְרַעוּתָהּ וַיְמַלִּיד מַלְכוּתָהּ
וַיַּצְמַח פְּרָקְנָהּ וַיִּקְרַב מְשִׁיחָהּ. (אמ) בְּחַיִּיכוּן וּבְיוֹמֵיכוּן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית
יִשְׂרָאֵל בְּעֶגְלָא וּבְזִמְן קָרִיב וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמָא
וּלְעַלְמֵי עָלְמָיָא יִתְבָּרַךְ וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרוֹמֵם וַיִּתְנַשֵּׂא וַיִּתְהַדָּר וַיִּתְעַלֶּה
וַיִּתְהַלֵּל שְׁמֵהּ דְקוּדְשָׁא בְּרִידָהּ הוּא. (אמ) לְעֵלְמָא מִן כָּל בְּרַכְתָּא שִׁירְתָּא
תְּשַׁבַּחְתָּא וְנַחְמְתָא דְאִמְרִין בְּעֶלְמָא וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) עַל יִשְׂרָאֵל וְעַל רַבְּנָן
וְעַל תַּלְמִידֵיהוֹן וְעַל כָּל תַּלְמִידֵי תַלְמִידֵיהוֹן דְעֶסְקִין בְּאוּרִיתָא קְדֻשָּׁתָא. דִּי
בְּאַתְרָא הַדִּין וְדִי בְּכָל אַתְרָא וְאַתְרָא, יְהֵא לְנָא וְלַהוֹן וּלְכוּן הֵנָּה וְחֶסְדָּא וְרַחֲמֵי
מִן קֳדָם מְאָרֵי שְׁמַיָּא וְאַרְעָא וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָּא,
חַיִּים וְשֹׁבְעֵי וַיִּשְׁוּעָה וְנַחֲמָה וְשִׁיזְבָּא וְרַפּוּאָה וְגִאֲלָה וְסִלְיַחָה וְכַפְרָה, וְרוּחַ
וְהַצְלָה לְנוּ וּלְכָל עַמּוּ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) עוֹשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא
בְּרַחֲמָיו יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוּ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ)

הַשְּׂכֵבָה לְאִישׁ: אֲשֶׁרֵי אִישׁ יֵרָא אֶת יְהוָה בְּמִצּוֹתָיו חֲפִץ מְאֹד: הַמְרַחֵם עַל
כָּל בְּרִיּוֹתָיו הוּא יְחוּם וַיְחַמּוֹל וַיִּרְחַם עַל נַפְשׁ, רוּחַ וְנִשְׁמָה שֶׁל (פב"פ). רוּחַ
יְהוָה תְּנִיחָנּוּ בְּגֵן עֵדֶן: דְאַתְפְּטֵר מִן עֲלְמָא הַדִּין כְּרַעוּת אֱלֹהָא מְאָרִיָּה שְׁמַיָּא
וְאַרְעָא. מְלַךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים בְּרַחֲמָיו יִרְחַם עָלָיו. וַיְחוּם וַיְחַמּוֹל עָלָיו. מְלַךְ
מַלְכֵי הַמַּלְכִּים בְּרַחֲמָיו יִסְתִּירֵהוּ בְּצֵל כְּנָפָיו וּבִסְתֵר אֶהְלוּ לַחַזוּת בְּנוֹעַם
יְהוָה וּלְבַקֵּר בְּהִיבְלוּ. וְלִקְצֵן הַיָּמִין יַעֲמִידֵהוּ. וּמִנְחַל עֵדֶנּוּ יִשְׁקָהוּ. וַיִּצְרֹר
בְּצִרּוֹר הַחַיִּים נִשְׁמָתוֹ. וַיִּשִׂים כְּבוֹד מְנוּחָתוֹ. יְהוָה הוּא נִחְלָתוֹ. וַיְלֻוּהוּ אֱלֹו
הַשְּׁלוֹם וְעַל מִשְׁכְּבוֹ יְהִי שְׁלוֹם. בְּדַכְתִּיב: יְבוֹא שְׁלוֹם יְנוּחוּ עַל מִשְׁכְּבוֹתָם.
הַלֵּךְ נִכְחוּ. הוּא וְכָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַשּׁוֹכְבִים עַמּוּ בְּכָלֵל הַרְחָמִים וְהַסְלִיחוּת.
וְכֵן יְהִי רְצוֹן וְנֹאמֵר אָמֵן:

הַשְּׂכֵבָה לְאִשָּׁה: אֵשֶׁת חַיִל מִי וּמְצָא, וְרַחֵם מִפְּנֵינִים מִכְּרָה: שֶׁקֶר הַחֵן וְהַכֵּל
הַיָּפִי, אִשָּׁה יִרְאֵת יְהוָה הִיא תִתְהַלֵּל: תֵּנוּ לָהּ מִפְּרֵי יָדֶיהָ, וַיְהַלְלוּהָ בְּשַׁעֲרֵים
מְעֻשִׂיָּהּ: הַמְרַחֵם עַל כָּל בְּרִיּוֹתָיו הוּא יְחוּם וַיְחַמּוֹל וַיִּרְחַם עַל נַפְשׁ, רוּחַ וְנִשְׁמָה
שֶׁל (פב"פ). רוּחַ יְהוָה תְּנִיחָנּוּ בְּגֵן עֵדֶן: דְאַתְפְּטֵר מִן עֲלְמָא הַדִּין כְּרַעוּת
אֱלֹהָא מְרִיָּה שְׁמַיָּא וְאַרְעָא. הַמְלַךְ בְּרַחֲמָיו יְחוּם וַיְחַמּוֹל עָלֶיהָ. וַיְלֻוּהָ אֱלִיָּהּ
הַשְּׁלוֹם וְעַל מִשְׁכְּבָהּ יְהִי שְׁלוֹם. בְּדַכְתִּיב: יְבוֹא שְׁלוֹם יְנוּחוּ עַל מִשְׁכְּבוֹתָם.
הַלֵּךְ נִכְחוּ. הִיא וְכָל בְּנוֹת יִשְׂרָאֵל הַשּׁוֹכְבוֹת עִמָּה בְּכָלֵל הַרְחָמִים וְהַסְלִיחוּת.
וְכֵן יְהִי רְצוֹן וְנֹאמֵר אָמֵן:

יתגדל ויתקדש שמה רבא. בעלמא די ברא כרעותה וימליך מלכותה. ויצמח פורקנה ויקרב משיחה. בחייכון וביומיכון ובחיי דכל בית ישראל. בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן: יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמאי: יתברך וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא ויתהדר ויתעלה ויתהלל. שמה דקודשא. בריך הוא לעלא (בעשי"ת ולעלא מכל) מן כל ברכתא ושירתא, תשבחתא ונחמתא, דאמירן בעלמא. ואמרו אמן:

על ישראל ועל רבנן ועל תלמידיהון ועל כל תלמידי תלמידיהון ועל כל מאן דעסקין באורייתא די באתרא הדין ודי בכל אתר ואתר יהא להון ולכון שלמא רבא הנא וחסדא ורחמי וחי אריכי ומזוני רויחי ופורקנא מן קדם אבוהון די בשמיא וארעא ואמרו אמן: יהא שלמא רבא מן שמיא וחיים טובים עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן: עושה שלום במרומיו הוא ברחמי ועושה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:

תפלה על הנפטר לאחר הלמוד

לאיש: אנא ה' מלא רחמים אשר בידך נפש כל חי ורוח כל בשר איש, יהיה נא לרצון לפניך תורתנו ותפלתנו בעבור נשמת (פלוגי בן פלוגי) וגמול נא עמו בחסדך הגדול לפתח לו שערי רחמים וחסד, שערי גן עדן, ותקבל את נשמתו באהבה ובחבה. ושלח לו מלאכיד הקדושים והטהורים להוליכו ולהושיבו תחת עץ החיים אצל נשמות הצדיקים והצדקניות וחסידים וחסידות להנות מזיו שכינתך, ולהשביעו מטובך הצפון לצדיקים. והגוף ינוח בקבר במנוחה נכונה בחדוה ובשמחה ובשלום, כדכתיב, יבא שלום ינוחו על משכבותם הולך נכוחו. וכתיב, יעלו חסידים כבוד ירננו על משכבותם. וכתיב, אם תשכב לא תפחד ושכבת וערבה שנתך, ותשמר אותו מחבט הקבר ומרמה ותולעה. ותסלח ותמחול לו על כל פשעיו. כי אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא. וזכר לו זכיותיו וצדקותיו אשר עשה. ותשפיע לו מנשמתו לרשן עצמותיו בקבר מרוב טוב הצפון לצדיקים, דכתיב, מה רב טובך אשר צפנת ליראיך, וכתיב, שמר כל עצמותיו אחת מהנה לא נשברה. וישכון בטח בדרך ושאנן מפחד רעה, ואל יראה פני גיהנם. ונשמתו תהא צרוכה בצרור החיים ולהחיותו בתחית המתים עם כל מתי עמך ישראל ברחמים, אמן:

לאשה: אנא ה' מלא רחמים אשר בידך נפש כל חי ורוח כל בשר איש, יהיה נא לרצון לפניך תורתנו ותפלתנו בעבור נשמת (פלוגית בת פלוגית) וגמול נא עמה בחסדך הגדול לפתח לה שערי רחמים וחסד, שערי גן עדן, ותקבל את נשמתה באהבה ובחבה. ושלח לה מלאכיד הקדושים והטהורים להוליכה ולהושיבה תחת עץ החיים אצל נשמות הצדיקים והצדקניות וחסידים וחסידות להנות מזיו שכינתך, ולהשביעיה מטובך הצפון לצדיקים. והגוף ינוח בקבר במנוחה נכונה בחדוה ובשמחה ובשלום, כדכתיב, יבא שלום ינוחו על משכבותם הולך נכוחו. וכתיב, יעלו חסידים כבוד ירננו על משכבותם. וכתיב, אם תשכב לא תפחד ושכבת וערבה שנתך, ותשמר אותה מחבט הקבר ומרמה ותולעה. ותסלח ותמחול לה על כל פשעיה. כי אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא. וזכר לה זכיותיה וצדקותיה אשר עשתה. ותשפיע לה מנשמתה לרשן עצמותיה בקבר מרוב טוב הצפון לצדיקים, דכתיב, מה רב טובך אשר צפנת ליראיך, וכתיב, שמר כל עצמותיו אחת מהנה לא נשברה. ותשכון בטח בדרך ושאנן מפחד רעה, ואל תראה פני גיהנם. ונשמתה תהא צרוכה בצרור החיים ולהחיותה בתחית המתים עם כל מתי עמך ישראל ברחמים, אמן:

 איצרות הוזהר כרדו	 איצרות הוזהר כרדט	 איצרות הוזהר כרדח	 איצרות הוזהר כרדו	 איצרות הוזהר כרדו	 איצרות הוזהר כרדו	 איצרות הוזהר כרדד	 איצרות הוזהר כרדו	 איצרות הוזהר כרדב	 איצרות הוזהר כרדא
כה הזוהר חלק א' 1-34 עלוני אור הזוהר מחדש אלול תש"ע עד תשרי תשע"א	תיקוני הזוהר דף היומי חלק ב' המחולק ל-354 ימות השנה	תיקוני הזוהר דף היומי חלק א' המחולק ל-354 ימות השנה	תיקוני הזוהר עמוד היומי המחולק ל-354 ימות השנה	אדרא רבא זוטא חלק ב' עם הוספות חדשות שלא נראה הם כבושים	אדרא רבא זוטא חלק א' ונספחו עלוני 'ו ספרים מילות ובקשות ראיות הרשב"י שיור המרה הזוהר תחלות הזוהר תשובת הרשב"י	זהרי הזוהר ח' ספרים הכל על כל דבר בשם הרשב"י חיים של יור הרשב"י הרשב"י רומי הקדמת כח הזוהר לפניו יזוהר תחלות זוד הזוהר השקטות סדר השיקוט 280 ספרי הזוהר	אורות הזוהר "ב ספרים שאלות הזוהר תחלות הזוהר נאלת הרשב"י במחיצת הרשב"י מסקלות הזוהר אור הרשב"י הזוהר והמדב רב זכותא דרשב"י גיטראיות הזוהר שער התקונים שירא המרה בי זוטא	מאורות הזוהר ט"ו ספרים מאורות הזוהר התחלת הזוהר אגרות הזוהר הרמ"ל והזוהר על לשונות חלי המשיח והזוהר העיקרים והזוהר המבטות הזוהר קבלתי ושיעתי אלה מקראי קודש הפנת הזוהר בעיקרי הרבים חיבת נח	אור הזוהר המחולק ל-354 ימות השנה גדולי ישראל והזוהר ערבה של שעה
10 מספר העורכי	9 מספר העורכי	8 מספר העורכי	7 מספר העורכי	6 מספר העורכי	5 מספר העורכי	4 מספר העורכי	3 מספר העורכי	2 מספר העורכי	1 מספר העורכי

ליל תשבת מפי זרעו
תקליטור
אוצרות הזוהר
ובג: 12,000
ספרים, דרשות לשמועה,
קביצים ותמונות
ועוד...

המאגר הגדול בעולם
בעניני הזוהר הק'!

הרשב"י יקובע:
בספר הזוהר
ינאו בני ישראל מהגלות

המשבילים וזוהר
הרקייע
ומגדריקי הרבים
כנוככים לעולם ועד
(הדפוס)

3 דרכים לתרומה:
"באמצעות כל סוגי כרטיסי
האשראי בכתובות 052-484-884
בהתקנה לזכרון מאג"י מוצד פדו
מספר חשבון 684-598-598
קוד מודם 49855-4.

בשביליות המחאה לפיקודתן
עוד תחתונתן (למטוב בלבד) רחוב
בני ברק 24/6 רמת בית שמש.

מפעיל הזוהר העולמי
שע" עמותת "זו עון תחתונת"
רחוב בני ברק 24/6 רמת בית שמש
טלפון 054-842684
פקס: 02-955-1388

